

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278219456/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

neemt for Syslen med Bog og Pen — ihvad så den gode Hr. Tobias Beutel troede.

Men han led jo Guds udtrykkelige Bud, og han passede sine Kollegier og sine Pensa som en tro og flittig Student og sled tro og flittig i det som Præceptor for de Halle'ske Saltværksejeres og Købmænds Børn og erhvervede sig just så meget, som medgik til den billige Kostpenge til hans Slægtninge her, den sindige, gode Vært og hans milde, moderlige Kone.

Men mangen ensom Stund ved Bogen stred han hårdt mod sin Længsel efter dem derhjemme, først da efter lille Christine, efter Suset af de sorte Skove og Klukket af Bækkene i de milde Dale og Savmøllernes skingre Svirren . . . Da kunde han, or og svimmel, gribe sin Stav og vandre ud af Byen, ud langs Saales stejle Bredder, ud at svale sin Pande ved Giebichenstein eller i Peissnitz' og Rabeninsels Lunde og røre sit tunge Legeme, der blev stift af evigt at sidde bøjet, og råbte på de stejle Vandringer, den tunge Skovøxe og Jærnets Vægt på Skuldrene.

Eller han satte sig ned i den enebærduftende Gæstestue, når ingen Fremmede fandtes, og talte med den lavmælte Vært og hans Kone, om det fælles Hjem i Gutach ved Niederwasser. Og da så de alle langt ud for sig og forstod knap, hvorledes de var kommet her, og hvad de vilde. Men så rejste Værten sig, klappede ham på Skulderen og sagde mildt:

„Ak Eberhard, vi får mindes: skønt er Sshwarzwald som intet andet Land, men fattigere end noget. Det kan ikke livnære alle sine Børn, de må ud. Men det følger dem altid i deres Tanker, til den sidste.“

Men da skete det en Dag, at Schwarzwald kom til ham i sin kæreste Skikkelse. Ja, lille Christine kom til ham, med Bud og Hilsen fra Hjemmet i Gutach.

Hun var aget den lange Veje, de mange, mange Mile, først med en Købmand fra Hornberg, der skulde til Leipziger Messe, siden med Bønder og Fragtkørere, og nu stod hun dér for ham i den lave Dør til hans Værelse.

Ja det var lige det, at hun kunde stå der, så høj var hun blevet, men så slank som en af de unge Popler derhjemme og så lys som en af Birkene. Og hun